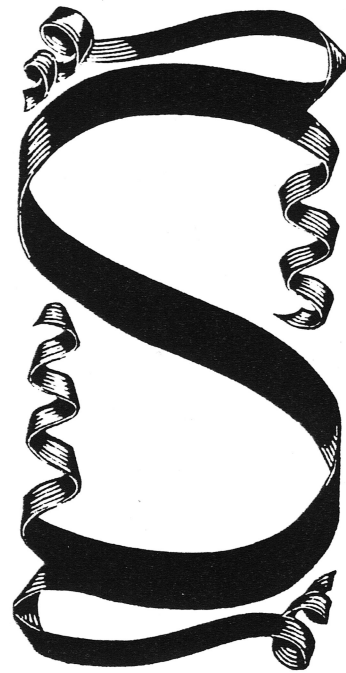

*Oorsprong
van de naam
Spijker*

Spica - Korenaar

Waar komt de naam Spijker vandaan?

In de middeleeuwen richtte men op uitgestrekte landgoederen wel groote, van kelders en zolders wel voorziene, ook dikwijls met wallen en torens versterkte en bevestigde gebouwen op, om daarin het graan en andere landelijke voortbrengselen veilig te kunnen bewaren. Zulke bergplaatsen droegen den naam van 'het Spijker' een bastaardwoord van het latijnsche 'spicarium'.

*De Nederlandsche Geslachtsnamen in Oorsprong,
Geschiedenis en Betekenis*
door Johan Winkler, uitgegeven in 1885

Spijker: korenzolder, schuur.

Bij Molecaten staat nog een oud gebouw: 'het oude Spijker', met het opschrift: "Die saait, die maait, 1613". Te Arnhem leeft de naam voort in de Spijkerlaan en Spijkerstraat, aldaar stond het landgoed Gelders Spijker (gesloopt in 1890). Bij Arnhem waren vroeger verscheidene spijkers.

*Van Goor's Aardrijkskundig Woordenboek
van Nederland*

Beschrijving over Het Gulden Spijker te Arnhem. Hertog Arnold bouwde in 1430 'Het Gulden Spijker'.

De Navorscher, 36e jaargang 1886, pag. 28/29

Eveneens een korenschuur aanduidend, heeft het woord 'spicarium', gevormd uit 'spica' (korenaar), in het frans 'epi', aan de Franse plaatsnaamkunde namen gegeven als Espiers (dept. Eure-et-Loir) en zijn vervormingen Epied (dept. Haute-Vienne), Epieds (dept. Aisne, Eure, Loiret, Maine-et-Loire, Seine-et-Marne), Epiez (dept. Loir-et-Cher, Meuse), Epiais (dept. Loir-et-Cher, Seine-et-Oise), waarvan het misschien de van oorsprong germaanse namen Spickeren (dept. Moselle) en Spycker (dept. Nord) moet benaderen.

Les Noms de Lieu de la France 1920 – 1929
Plaatsnamen van Frankrijk

Het Nederlandse Spijker = 'grenier, grange' Spycker Nord.

Graanzolder (-pakhuis), graanschuur,
figuurlijk: korenschuur, voorraadschuur.

1067 totam decimam de Spicris, Espycke.

Toponymie de la France 1937
Taalkundige of historische studie van de herkomst
van plaatsnamen

EPI, latijn 'spicum', minder gebruikelijk dan 'spica'. De gallo-romaanse talen hebben vrouwelijke vormen ervan in het oosten en midden (vooraf: 'espiga' en 'espic'), verdrongen vanuit het noordwesten en zuidoosten door andere woorden. Italiaans: 'spiga'; Spaans: 'espiga'.

Dictionnaire Étymologique de la Langue Française
1964
Woordafleidend woordenboek van de franse taal

II Spijker (Lat. 'spicarium', korenschuur), m. en o. (-s),

1. (gew.) klein landhuis;
2. (gew. in Z.-Ned.) graanzolder;

3. (hist.) cijfer dat de omrekeningswaarde in specie uitdrukt van pachten, huurgelden, renten en cijnsen in natura.

Van Dale Groot Woordenboek der Nederlandse Taal
Tiende druk, Martinus Nijhoff, 's Gravenhage, 1976

Spijker [voorraadschuur] {spiker 1271} < laat-latijn spicarium [idem], van spica [korenaar], verwant met spina [doorn], van dezelfde stam als spijker¹.

Van Dale Etymologisch woordenboek
P.A.F. van Veen en N. van der Sijs (1997)

Spijker 2 znw. m. (zuidnl.) 'graanzolder', mnl. spīker m. 'voorraadschuur, graanzolder', os. spīkari, ohd. spīhhari (nhd. speicher) < lat. spīcārium, omstr. de 4de eeuw een in Germanië gevormd woord naar het voorbeeld van granārium, cellārium en reeds ± 490 in de Lex Salica voorkomend (Frings, Germ. Rom. 1932, 6).

Nederlands Etymologisch Woordenboek
J. de Vries (1971)

Spijker II znw. (de en het); mnl. spīker m. "voorraadschuur, korenzolder". = ohd. spīhhāri (nhd. speicher), os. spīkari m. "id.". Vroege ontl. uit laat-lat. spīcārium "id." (in de 5. eeuw in de Lex Salica, dan in de Lex Alamann., ook in de Reichenauer glossen).

Franck's Etymologisch woordenboek der Nederlandsche taal
N. van Wijk (1936 [1912])

Spijker 2 m. (schuur), Mnl. spiker, Os. spīkari, gelijk Hgd. speicher, uit Lat. spicarium, een afleid. van spica: z. spier 1.

spijker 3 o. (klein landhuis), hetz. w. als spijker 2.

Beknopt etymologisch woordenboek der Nederlandsche taal
J. Vercoullie (1925)

Etymologie: Ontlening uit Middellatijn spīcārium 'graanschuur'.

Morfologie: ongeleed. Het aan het Middellatijn ontleende spīkere 'graanschuur' is in het Oudnederlands een ongeleed woord. Als het bij de toenaam om het inheemse woord spīker 'nagel, spijker' gaat, is dat een afleiding bij dezelfde stam als in nnl. speek 'spaaak' (WNT).

Overige historische woordenboeken: VMNW: spiker (I) (znw.), spiker (II) (znw.m.), spiker (III) (znw.), MNW: spiker (I) (znw.m.), spiker (II) (znw.m.,o.), WNT: spijker (I) (znw.m.), spijker (II) (znw.m.,o.)

1. Spijker, nagel. In het Oudnederlands alleen als toenaam aangetroffen, waarschijnlijk de beroepsbijnaam van de nagelsmid of van de houder van een spijker of graanschuur (zie bet. 2), vgl. Debrabandere 2003: 1156 en Gysseling/Debrabandere 1999: 121.

2. Graanschuur. In het Oudnederlands alleen als toponymisch element overgeleverd. Mogelijk horen de bij bet. 1 vermelde aanhalingen hierbij, vgl. Debrabandere 2003: 1156 en Gysseling/Debrabandere 1999: 121.

Oudnederlands woordenboek (ONW)

Oudste attestatie: Maldegem, Oost-Vlaanderen, 1290

Aangetroffen spelling: spiker (18x), spiker- (10x)

Morfologie: < Mlat. spicarium 'korenschuur'.

Korte betekenis: voorraadschuur; Spijker; korenschuur.

Vroegmiddelnederlands woordenboek (VNMW)

Varianten: spijcker, spicker, spiecker

(spijcker, spicker, spiecker), znw. m. en o. Mnd. spiker; mhd. spīcher; ohd. spīhhari; ondd. spīkari, spikeri, spicare (bij Gallée 295); hd. speicher; ndl. *spijker, dial. spiker b. v. Gallée 42a). Van lat.

spicarium (eene plaats waar “spicae”, d. i. “aren”, worden geborgen), waarvan ook ofra. espier. Zie verder de Wdbb., ook over den ouderdom der overneming.

1. Korenschuur, voorraadschuur, ook in het algemeen schuur. Kil. spijcker, Ger. Sax. Sicamb. cella panaria, horreum, cella; spijcker, korenspijcker, horreum frumenti, horreum pensile, granarium; spijcker, soutspijcker, salina cella salaria; spijcker, Fris. Holl. armamentarium agricolae, armamentarium rusticum, cella rustica. Plant. een spijcker, korenspijcker, un grenier, granarium, salarium, oporotheca: spijckermeester, granarius, frumentorum custos.

2. Vooral wordt spiker gebruikt van eene opbrengst in graan en in allerlei (landbouw)voortbrengselen (kaas, zout, kippen, eieren e. a.), later ook in geld, verschuldigd aan de graven van Vlaanderen; ofra. espier (fra. épier). Zie voor bijzonderheden Invent. v. Br. 4, 232 vlgg. en de daar aangehaalde schrijvers, en Gloss. 382 op spyker, alwaar ook o. a. “sa rechoite (recette) des Briefs del espier de Bruges” en (in fransche stukken) de vorm spike, ofra. espicque voor dezelfde zaak.

Zie ook Duc. op spicarium (2) en Rek. v. Brugge v. 1302, bl. 376 vlg. [Instituut voor Nederlandse Lexicologie]

Middelnederlandsch woordenboek (MNW)

znw. m. en onz. Mnl. spiker, ohd. spihhâri, mhd. spîcher, hd. speicher. Ontleend aan laat-lat. spîcârîum, korenschuur.

1. Graanpakhuis, pakhuis; in sommige plaatsen wellicht: groote schuur, voorraadschuur.
2. Bergzolder, graanzolder, pakhuiszolder. Nog in het Zuiden (DE BO [1873]).
3. Bijgebouw bij of aanbouw aan een boerderij, ten gerieve van den landheer en vervolgens: optrekje, klein landhuis. Gewestelijk.
4. Bij een boerenwoning aangebouwd woonvertrek. Gewestelijk.
5. Zekere belasting, oorspronkelijk in natura, later in geld, eertijds vooral in Vlaanderen geheven.
6. Gemiddelde marktprijs van het koren. Gewest. in Z.-Ndl., ook in den vorm spijkl (TUERL.).

Afl. Spijkere (zie ald., 2de art.).

Samenst. — Als eerste lid in Spijkerboek (VI. Placcaertb., Index [1767])

Spijkerhuis (“Gemelte oppercoopluyden sullen oock verantwoordten voor d'administratie van den coopman des rys ende spyckerhuys, item de wapencamer”, N.-I. Plakaatb. 2, 82 [1644])

Woordenboek der Nederlandsche taal (WNT)

Artikel gepubliceerd in 1934

Vergelijk eveneens het Duitse woord ‘Speicher’, hetwelk ook opslagplaats of -schuur voor koren of graan betekent. Een ‘Datenspeicher’ (ICT) is een gegevensdrager zoals een harde schijf, CD-ROM, etc.

*En als Gij ons brengt in Uw schuren
Ten tijde der eeuwigheid,
O laat ons het dorsen verduren
Waarmee Gij het graan onderscheidt.*

Gezang 64 : 6

SPIJKER (I), Samenst. 2783

te gaen wercken eenige dingen in de selve huysen aerd ofte spijker-vast zijnde, *Handv. v. Amst.* 1238 a (a°. 1636). Het maken en repareren der boomen aan de Water-, Vierkants- en Dienstpoort en voorts alles wat gezegt kan worden spykervast te zyn, *N.-I. Plakaatb.* 13, 40 (a°. 1800). Bij het verlaten eener gehuurde woning geldt als regel dat, wat spijkervast is, aan het huis moet blijven, *ZWIERS, Bouwk. Wdb.* 1, 390 b.

— *Spijkervat.* || Spijkervaten de 100 pond ... f 0 : 1 : 4, *Handv. v. Amst.* 1541 a (a°. 1744).

— *Spijkervet*, buitengewoon mager. In Gron. (TER LAAN).

SPIJKER (II), znw. m. en onz. Mnl. *spiker*, ohd. *spihhāri*, mhd. *spicher*, hd. *speicher*. Ontleend aan laat-lat. *spicārium*, korenschuur.

1) Graanpakhuis, pakhuis; in sommige plaatsen wellicht: groote schuur, voorraadschuur. || Ten werdt oock nyemant verboiden voor sijn erffven, huysen ofte spijkers die wateren te diepen, soo wanneer hy daerdeur eenich ghebreck es voelende, in *Bijdr. Hist. Gen.* 24, 120 (a°. 1564). Jan Willemsen Wijngaerts spijker, staende buiten St. Antonis poort, vant gemeene volck genaemt Betanie, in *Bijdr. Hist. Gen.* 17, 56 (a°. 1567). Prekende in zeker spijkers ofte groote pachuisen, daer men tOosters ghoet inact, v. VAERNEWIJCK, *Ber. T.* 2, 105. Op Sinte Lucien burgwal tusschen de jongen Koelen steegh ende de spijker van Elbert Corneliasen, *Handv. v. Amst.* 1550 a (a°. 1605). Dat door de mennigte van de Lichters, de welke gestadigh met Granen in den Ammerack blijven leggen ... vele spijkers ende solders tot het opleggen van de Granen getimmert ende geappropriert, ledigh blijven leggen, 800 a (a°. 1613). (*Hij*) was ... den Zeedyk lanx getrokken ..., voorts naa 't Bushuis, 't welk nu de spyker der Oostindische maatschappye is, *HOOFD, N. H.* 137. Koopmanschap gesloten in een Spijker werde gehouden voor geleverd door de overlevering van de sleutelen, DE GROOT, *Inl.* II, 5, § 12. Bedenkt, dat uwe Voorvaders in Spykens en Pakhuizen, op Zolders, en in Agterstraaten, by elkander kwamen, om het lieve Euangelie naar hun licht te hooren uitleggen, *Blank.* 1, 307.

2) Bergzolder, graanzolder, pakhuiszolder. Nog in het Zuiden (DE BO). || Op dat gy (t. w. de *Nederlanders*) hebben soud ... De huysen vol yvoirs, de spijkers overgoten Hier van Ternaetschen oegst, daer van Bandaensche noten, DE GROOT, *Bewijs* 1. Ghy sult ... Met dese Liederen naer de grote Spijker gaen, Geteyckent Letter D. en daer op laten dragen Dit goet, *TONNIS, Ioseph* 2, 97.

3) Bijgebouw bij of aanbouw aan een boerderij, ten gerieve van den landheer en vervolgens: optreкке, klein landhuis. Gewestelijk. || Spijker. m. Hofstede, landhuis, *MARIN, Spiker*, het lusthuisje van den landeigenaar bij de woning van den boer aangebouwd, *Overijs. Alm.* 1836. Spijkers worden in de Baronie van Breda genaamd de kleine slotjes, kasteeltjes of boeren-hofsteden, die zich bij eene boerenwoning bevinden, *HOEFFT, Bred. T.* Het is ... te elegant gebouwd, voor een gewoon huis, en het ligt alleen, in het midden van een hof. Zulk een ... optreкке noemen onze Geldersche boeren een spieker, *Geld. Volksalm.* 1859, 91. Ik heb het beleefd, dat een zeer eenvoudig huis, alleen omdat het groote ruiten kreeg en van de overige huizen verwijderd stond, door de ... landlui

2789 SPIJKER (II).

betiteld werd met den eernaam van: „zoo'n spiekertjen!”, *Ald.*

4) Bij een boerenwoning aangebouwd woonvertrek. Gewestelijk. || Spieker = uitbouw van een boerenwoning vaak als woonkamer in gebruik (Old.), *TER LAAN.*

5) Zekere belasting, oorspronkelijk in natura, later in geld, eertijds vooral in Vlaanderen geheven. || Dat t'zedert hondert Iaeren herwaerts, de goedynghen ende Landen subiect aen onse Spykens, Briefven, ende Cheynsen van Vlaendren zeer verdonckert ende vermindert hebben gheweest, *Vl. Placcaerb.* 2, 254 (a°. 1602). Dat alle Ontfanghers van onse voorseyde Spykens, Briefven, ende Cheynsen, zoo wel Erfachtighe als andere, mitgaders heurlieder Commissen, met alder vliet ende neersticheyt verstaen zullen tot het volmaeken van heurliedere principaele Registers ende Ontfanckboecken, 2, 255 (a°. 1602). Dat boven de Spykens ende Ontfanghen vermeldt byde xiiiij, ende xv. Articen vande zelve Keyserlicke Ordonnantie, ter voorseyden, Hoofredenynghen van Vlaendren sorterende syn, den Spyecker van Ryssese, Spyecker van Belle enz., 2, 275 (a°. 1602).

6) Gemiddelde marktprijs van het koren. *Gewest.* in Z.-Ndl., ook in den vorm *spijkel* (*TUHEL.*). || In andere chynshoven estimeert-men een vierlinck Broedt naer het spyckel van het coren, *Schat d. Cheynsen* 38.

AL. Spijkere (zie ald., 2de art.).

Samenst. — Als eerste lid in *Spijkerboek* (*Vl. Placcaerb., Reg.*); -huis („Gemeelte oppercooplyden sullen oock verantwoorden voor d'administratie van den coopman des rys ende *spijkerhuys*, item de wapenamer”, *N.-I. Plakaatb.* 2, 82 (a°. 1644); -land, met spijker belast land (*Vl. Placcaerb., Reg.*); -last (*Vl. Placcaerb., Reg.*); -recht (*Ald.*); -rente (*Ald.*).

— Als tweede lid in *Broodspijker* (zie *DL. III*, 1557); *duivenspijker*, duivenhok, in *Limb. (SCHUERM.)*; *hommelspijker*, hopzolder (*DE BO.*).

SPIJKERBALSEM, znw. vr. Uit den persoonsnaam *Spijker* en *Balsem*. — Zekere balsem of zalf, in de 18de eeuw door den aanspreker Jan Spijker in den handel gebracht; terpentijnzalf. || *Unguentum Terebinthinaceum*, Terpentijnzalf. *Balsamum Locatelli*. Spijkerbalsem, *Ned. Pharmacop.* 550. — Hij alleen had een potje Spijkerbalsem en een doosje linnen, indien een van zijn vrienden soms in Zwitserland van een berg mogt vallen, *GEWIN, Polsbroekerw.* 22 (zie ook 112). Spijkerbalsem (ung. terebinthinaceum) en ruwe wierook ... worden ook beide inwendig gebruikt, v. *ANDEL, Volksgeneesk.* 201.

SPIJKEREN (I), bedr. zw. ww. Van *Spijker* (I).

1) Met een spijker of met spijkers bevestigen. || Spijkere, spieckere. *Holl. Clauwfigere, KIL.* — Het loot dat buyten om de schepen is gespijckert voort eten van de wormen, dat smijten sy met stucxkens af, *O.-I. e. W.-I. Voyag.* 5, 45 d. Sels staat zijn hoet vast op zyn kopp' espijckert, *BREDERO* 1, 324. Ghy lompe plumpe dief, die 't scheeps-volck streckt tot last? 't Hans grijp ick u by 't oor, en spijker 't aen de mast, *VONDEL* 3, 59. Een plank ..., daer ze een stuk blank yzer op spykeren, *REITZ, Rusl.* 1, 164. Een timmermansknecht spijkerde een bordje aan eenen der posten van hare deur: „twee kamers te huur”, *POTGIETER* 1, 173. Hij woonde op een zolderkamertje ... Het was te zamen-gesteld uit ongeschaafde planken, ondicht nevens-

De ster Spica in het sterrenbeeld De Maagd

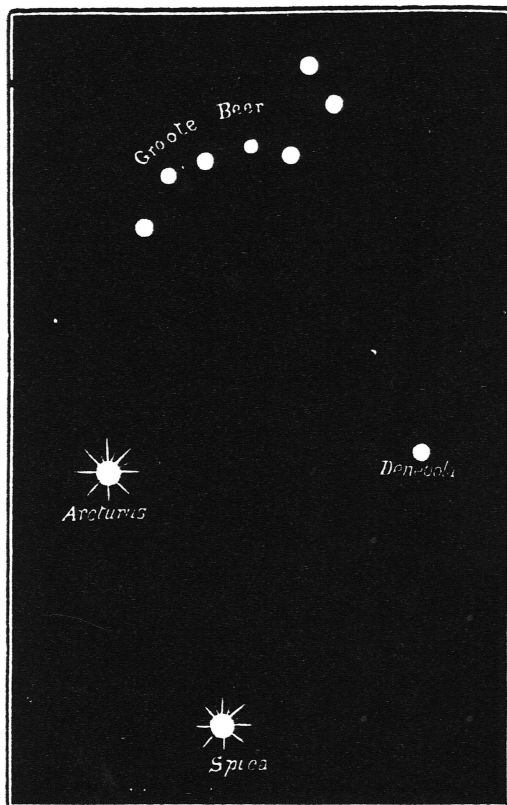
Het zal weinigen bekend zijn, dat aan de sterrenhemel een ster staat met de naam Spica. Deze ster staat in het sterrenbeeld De Maagd, Virgo, hetwelk gemakkelijk te herkennen is, juist door haar helderste ster Spica, de aar. Men ziet op bijgaande kaart, dat deze ster ligt in het bundeltje korenaren, dat de maagd in haar naar beneden hangende linkerhand heeft.

In de lente is de waarneming aan de hemel het gemakkelijkst. Als de Grote Beer in het zuiden in de meridiaan staat, dan vindt men Spica lager aan de horizon ook precies in het zuiden.

Daar De Maagd in maart verschijnt in het oosten, in april, mei en juni stijgt aan het zuidelijke deel van de hemel, in juli en augustus daalt naar het westen en in september 's avonds niet meer te zien is, was zij van oudsher het symbool van de veldarbeid.

Op oude hemelbollen en sterrenkaarten wordt zij als een jonge, gevleugelde vrouw getekend, met een tak in de rechterhand en de reeds genoemde bundel korenaren in de linker.

Er zijn ongeveer zestig sterren in De Maagd, die met het blote oog te zien zijn; bovenaan in glans staat Spica. Spica is de enige ster aan het firmament die een plantennaam draagt.

Verkorte uitleg uit het boek
Het Rijk der Sterren,
Nederlandsche bewerking van Camille Flammarion's
Les Étoiles et les Curiosités du Ciel,
door Dr. B.C. Goudsmit, aangevuld door
Dr. Vitus Bruinsma.
Uitgave 1905 Cohen Zonen Amsterdam. Gedrukt bij
H. Veen Wageningen.
Illustraties uit: *Bode's Atlas van den Sterrenhemel*

Figuur om de ster Spica in De Maagd te vinden

Het sterrenbeeld De Maagd

Het bewijs

Dat de geslachtsnamen SPIJKER, SPIJKERS, SPIJCKER, SPIJCKERS en VAN 'T SPIJ(C)KER afkomstig zijn van graanschuren, die sinds eeuwen spijkers worden genoemd en gedragen werden door mensen die voorheen een geheel andere naam droegen, maar in of bij een 'spijker' woonden, werd beschreven gevonden in het boekje *De Tongerlose Hoef en Tilburg*. Deze boerderij is al zeer oud en behoorde aan de abdij van Tongerlo.

Reeds in Oisterwijkse en Tilburgse schepenenakten van de 15e eeuw treft men bepalingen aan over de leveringen op de 'spiker' (spijker) van de Tongerlose Hoef te Tilburg.

De hoeve bestond uit vijf gebouwen: de boerderij, de karschop, het bakhuis, de schaapskooi en de tiendschuur (spijker). Reeds in 1231 verkreeg de abdij van Tongerlo van hertog Hendrik I van Brabant het patronaats- of begevingrecht (dat is het recht om iemand voor te dragen bij een pastoorsbenoeming) en verschillende tienden en goederen. Tienden waren een soort belasting die de boerderijen in natura (één tiende deel van de graanopbrengst van de landerijen) aan de hertog of aan de abdij moesten afstaan. Waren de jaren slecht, zoals door misoogst of droogte, dan werd de pachtsom verminderd of kwijtgescholden.

De tienden waren bestemd voor het onderhoud van de parochiekerk, van de pastoor en de armen. De tienden werden geheven van veldvruchten en vee. De abdij van Tongerlo als tiendheffer verpachtte de tienden. De tiendpachters, die de tiend ophaalden, brachten de overeengekomen hoeveelheid koren in de tiendschuur van de Tongerlose Hoef, die daarom ook wel 'spijker' werd genoemd. Die graanschuur werd beheerd door de pachter van de hoeve.

In 1521 werd voor schepenen van Tilburg door Heer Goossen Peijnenborch van Oisterwijk, de latere pastoor van Tilburg (1527-1538), als beheerder van het klooster van Tongerlo, de 'Hoeve op ten Spiker' verpacht aan Lenaert Willemszoon Verschuren, nadat Gijsbrecht Hendrik Beertenzoon daar de vorige pachter was geweest. Deze Lenaert Willemszoon Verschuren trouwde met Henricke, de dochter van de vorige pachter Gijsbrecht Hendrik Beertenzoon. En in 1528 verpacht Heer Floris Baete, priester van het klooster, deze 'Hoeve op ten Spiker' aan Laureijs Jan Berthouts, die de opvolger werd van Lenaert Willemszoon Verschuren. Deze Laureijs Jan Berthouts was gehuwd met genoemde Henricke Gijsbrechtsdochter Beertenzoon, de weduwe van de voorgaande pachter Verschuren.

Laureijs Jan Berthouts werd als pachter van de Tongerlose Hoef, alias 'Hoeve op ten Spiker', de stamvader van een nageslacht, dat zich voortaan SPIJKERS ging noemen.

De Tongerlose Hoef werd in 1969 geheel gerestaureerd en vernieuwd, in een Stichting ondergebracht en in gebruik genomen door het Studenten Corps 'Sint Olof' in Tilburg.

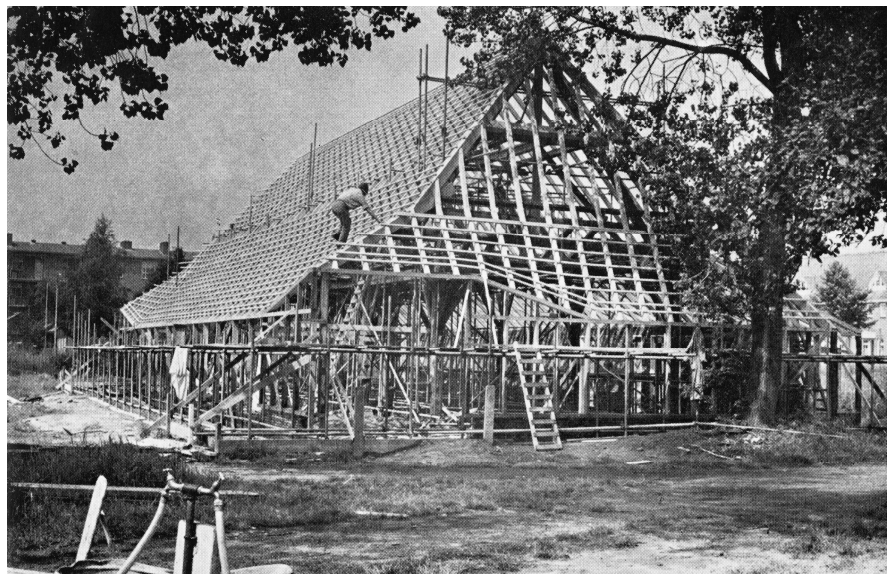
De voorgaande geschiedenis werd gecomprimeerd
overgenomen uit het boekje
De Tongerlose Hoef en Tilburg
uitgegeven door het Tilburgs Studenten Corps
'Sint Olof' in 1969

Het verhaal over deze boerderij met de tiendschuur bewijst dat mensen, die in of bij een 'spijker' woonden, zich naar dit gebouw hebben genoemd en daarmee hun vorige naam niet meer gebruikten. Het is vrijwel zeker dat meerdere bewoners van 'spijkers', zowel in binnen- als buitenland, dit eveneens hebben gedaan en dat ook de stamvader van de BLOKZIJLSE SPIJKERS, wie dit ook geweest mag zijn en in welke tijd dan ook, hetzij in Nederland, hetzij in het buitenland, deze geslachtsnaam heeft aangenomen (de samensteller).

*De tiendschuur of 'spijker'
voor de restauratie*

*De tiendschuur tijdens de
restauratie*

*De tijd gaat over ons heen
En met de jaren verandert het
Land uwer jeugd onder de handen der mensen.*

*Uri Nootboom
in Jeugd in de Kempen, 1942*

